

MÁRK EVANGÉLIUMA

13.

Amikor Jézus kifelé ment a templomból, egyik tanítványa így szólt hozzá: „Mester, nézd, mekkora kövek és mekkora épületek!”

A tanítványok a jeruzsálemi templomra utaltak, amelyet nagy Heródes kezdett el építtetni, valamikor i.e. 29 vagy 22 környékén, és az ókori világ egyik csodájává vált. Az építkezési munkálatok több mint 50 évig tartottak, nagy Heródes életében nem is láthatta az építkezés befejezését.

Nagy Heródes szeretett hatalmas kőtömbökből építtetni. Jozefusz szerint pedig a legnagyobb kőtömböket éppen a templom építésénél használták. Jozefusz feljegyzési szerint egyes kőtömbök 15 m hosszúak, 2.5 m magasak és 4 m szélességűek voltak. Ez első hallásra teljesen valótlannak tűnhet. A közelmúltban végzett régészeti ásatások folyamán, amelyeket a Nyugati-fal, dél-nyugati csücskében végeztek, hatalmas sarokköveket tártak fel, melyek körülbelül 12 m hosszúak voltak, 2 m magasak, és mintegy 2.5 m vastagságúak. Ahogy pedig még több ásatást végeztek a Nyugati-fal mentén, közel az Antoniusz erődítményhez, egy hatalmas kőtömbre bukkantak, amely megközelítőleg 15 m hosszú. Amikor Izraelben jártam, saját szememmel is láthattam: 3.5 m vastagságú és 2.5 m magas. Majdnem olyan hatalmas ez a kőtömb, mint amit a templom építéséhez használtak. A becslések szerint egy ilyen kőtömb nagyjából 400 tonnát nyom.

Mind a mai napig csodálkozunk azon, hogyan tudták ezeket a köveket ilyen precízen kifaragni és a megfelelő helyre felállítani. Máig rejtély maradt, hogyan tudták mozgatni a köveket és egymásra rakni őket. A kőtömböket olyan precizitással faragták, hogy tökéletesen illeszkednek egymáshoz, habarcsra sincs szükség, amely a két kőtömb találkozására mentén kialakuló hézagokat betöltené. Ha az ember fog egy kést, és a pengét megpróbálja két sziklatömb közé beilleszteni, nem tudja megtenni, olyan tökéletesen illeszkednek egymáshoz a kőtömbök.

Az épület kupoláját arannyal vonták be, így amikor az ember egy bizonyos szögből tekintett a templomra szinte megvakult, olyan fényesen verte vissza az arany borítás a nap sugarait. Csodálatos épület lehetett, az ókori világ egyik nagy csodája.

Ahogy tehát a tanítványok kiléptek a templomból, rámutattak ezekre a hatalmas kövekre és a csodálatos épületre, amelyet Heródes építtetett. A munkálatok körülbelül 20 évvel Krisztus születése előtt indultak meg. Ezen a ponton Jézus 33 éves volt, ha még 4 évet levonunk – egyes elméletek szerint ugyanis ennyit le kell vonnunk, az időszámításba csúszott esetleges hibák miatt – nagyjából azt mondhatjuk, hogy eddigre már 44 éve építették a templomot. Nagyjából kész volt, bár még további 18 évre volt szükség a befejezésig.

Jézus ezt mondta neki: „Látod ezeket a nagy épületeket? Nem marad itt kő kövön, amit le ne rombolnának.”

Szerintem Jézus ezen kijelentése igencsak lehetetlennek tűnhetett a tanítványok számára. Körülbelül 40 évvel később, amikor Titusz bevonult Jeruzsálembe és a városban a legszilárdabb, legerősebb épület a templom volt, sok zsidó oda menekült. Így szerették volna megakadályozni a római katonákat abban, hogy berontsanak a templomba. Titusz parancsa nem az volt, hogy a katonák rombolják le a templomot; éppen ellenkezőleg, úgy rendelkezett, hogy a templom maradjon épségben. Néhány részeg római katona azonban tüzes nyilakat lőtt a

templomra, a templom pedig lángra kapott, és azok a zsidók, akik bent voltak, megégtek. A tűz pedig olyan hatalmas erővel lobogott, hogy a kupola aranyborítását megolvasztotta. Az arany a templom oldalán kezdett lecsorogni és beszivárgott a sziklatömbök repedéseibe. Ezért a római katonák bőséges zsákmány reményében lebontották a templomot, egyik követ szedték szét a másik után, és Jézus prófécijára szó szerint beteljesedett. Nem maradt ott kő kövön, amit le ne romboltak volna.

Ha az ember ma elmegy Jeruzsálembe és megnézni az ásatásokat, van egy bizonyos hely, ahol egészen mélyen leástak és feltárták azt a római utat, amelyet Krisztus idejében használtak. Ezen a Krisztus korából származó római úton pedig hatalmas kőtömböket láthatunk. Egyesek megrepedtek, ahogy a templomhegyről legurították őket, amikor a római katonák darabjaira szedték a templomot. Valószínű, hogy ezek a kőtömbök tényleg a jeruzsálemi templom részeit alkották. Most pedig ott fekszenek egy közeli völgyben: néma bizonyítékai annak, hogy Jézus Krisztus pontos próféciát adott. Pontosan az történt ugyanis, amit mondott: Nem maradt ott kő kövön, amit le ne romboltak volna. Ezen a ponton meg kell jegyeznünk, hogy Jézus ezen prófécijára a heródesi templomra vonatkozott.

Egyes elképzelések szerint Salamon templomának alapkövei valószínűleg fellelhetők még valahol a Templom-hegyen. A jelenkori ásatások egyik célja, hogy megpróbálják feltárni Salamon templomának alapjait. A stamfordi kutatóintézet munkatársait fel is kérték, hogy egy radarral ellátott keresőrendszerrel pásztázzák végig a Templom-hegyet, és készítsenek egy modellt arról, amit a hegy gyomrában találnak: az alagutakat, valamint a lerakott alapokat. Reményeik szerint így módon meg tudják találni Salamon templomának alapköveit. Ha ez megtörténik akkor talán elérhetik, hogy a hajdani jeruzsálemi templom újraépülhessen. Számos zsidó már most ennek érdekében próbál nyomást gyakorolni az illetékesekre, sőt gyakorlatilag az életüket szánták oda e cél elérésére. Számunkra is roppant érdekes a Biblia szemszögéből tanulmányozni a templom újjáépítésének lehetőségeit.

Jézus és tanítványai ezután elhagyták a Templom-hegyet és átkeltek a Kidron-völgyön. Betánia felé vették útjukat, felmentek az Olajfák hegyére, amely meglehetősen meredek, így jó ötlet útközben megállni és pihenni egy kicsit.

Amikor azután az Olajfák hegyén ült, a templommal átellenben, maguk között megkérdezte tőle Péter, Jakab, János és András: „Mondd meg nekünk, mikor lesz ez, Vagyis mikor rombolják le a templomot? és mi lesz annak a jele, amikor mindez beteljesedik?”

Jézus pedig így kezdett beszélni hozzájuk: „Vigyázzatok, hogy meg ne tévesszen valaki titeket.”

Érdekes, hogy Jézus először arra figyelmezteti őket, hogy ne engedjék, hogy bárki becsapja őket. Az Újszövetségben Isten figyelmezteti egyházát azokra, akik arra törekednek majd, hogy megtévesszék őt, vagyis a hamis prófétákra. A hamis próféták a gyülekezet rákfenéi: olyan emberek, akik az evangéliumot saját vagyonuk növelésére használják. Olyan sok a báránybőrbe bújt farkas, a sarlatán!

„Sokan jönnek majd az én nevemben, és azt mondják: Én vagyok! - és sokakat megtévesztenek.”

Egy Moon nevű férfi, például azt állítja, hogy ő a Messiás. Felfoghatatlan számomra, hogy egyesek miért követik őt, mégis több ezer ember mogyorót és virágot árul, hogy utána ő szebelje be a hasznot és fényűző villákban élhessen.

„Amikor pedig háborúk zaját vagy háborúk hírét halljátok, meg ne rémüljete! Ennek meg kell lennie, de ez még nem a vég. Mert nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad,“

A görög eredetiben található megfogalmazás egy világméretű háborúra, egy világháborúra utal.

„többfelé földrengések és éhínségek lesznek: a vajúdás kínjainak a kezdete mindez!

Ti pedig vigyázzatok magatokra: mert bíróságoknak adnak át titeket, zsinagógákban vernek meg, helytartók és királyok elé állítanak énértem, bizonyosságul nekik. Előbb azonban minden nép között hirdetni kell az evangéliumot.

Amikor pedig elhurcolnak és átadnak titeket, ne aggódjatok előre, hogy mit mondjatok, hanem ami megadatik nektek abban az órában, azt mondjátok, mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a Szentlélek.“

Jézusnak ez a próféciája is beteljesedett. Az Apostolok Cselekedeteiben olvashatunk arról, hogy a tanítványokat a Nagytanács, ill. az előjárók, elé hurcolták és ahol megverték őket. Pál apostol pedig még Agrippa király előtt, később pedig Néro császár előtt állt.

Jézus itt arra bátorítja tanítványait, ne féljenek, ne aggódjanak előre, hogy mit mondanak majd az adott helyzetben. Ezzel kapcsolatban egy érdekes történetet találunk az Apostolok Cselekedeteiben. Istvánt a Nagytanács elé vezették, ahol védőbeszédet mondott. Miközben Izrael történetét foglalta össze, az Ige szerint az arca úgy ragyogott, mint egy angyalé, mert Isten kenete rajta volt. Az emberek azonban annyira feldühödtek István szavainak hallatán, hogy fogukat csikorgatták, a városon kívülre hurcolták és halálra kövezték.

Sokaknak fejtörést okoz az a prófécia, amit Jézus a 10-es versben mond: *„Előbb azonban minden nép között hirdetni kell az evangéliumot.“* Egyes missziós csoportok tevékenységének ez az igevers a hajtóereje. Elképzeléseik szerint minél sikeresebben valósítják meg missziós programjukat annál inkább járulnak hozzá ahhoz, hogy Jézus Krisztus hamarabb visszatérjen. A 10-es vers alapján, szerintük, az evangéliumot minden népnek hirdetni kell, még mielőtt eljön a vég.

Amikor Pál apostol a Kolossében található gyülekezetnek írt, körülbelül 30 évvel Krisztus halála után, a levél első fejezetében azt írja az evangéliumról, hogy az *„hosszút is eljutott, és ahogyan az egész világon gyümölcsöt terem és növekedik, ugyanúgy közöttetek is“*. Ezzel tehát tulajdonképpen azt állítja, hogy amikor megírta levelét a kolosséi gyülekezetnek, az evangélium már eljutott a világ minden tájára. Ma is léteznek olyan gyülekezetek Indiában, amelyek megalakulásukat Tamás tanítvány nevéhez fűzik. A hagyományok szerint ugyanis Tamás elment Indiába és ott hirdette az evangéliumot. Indiában pedig ma is létezik „Tamás egyháza“, az egyik legnagyobb ottani egyház és eredetüket Tamásra vezetik vissza.

A korai egyház tehát terjesztette az evangéliumot és be is töltötte az egész világot az evangéliummal. Gondoljunk csak bele - nekik nem álltak rendelkezésükre a modern technika eszközei, mint nekünk. Amikor Pál missziós útjairól olvasok, óhatatlanul is elgondolkodom azon, vajon mit tett volna Pál a repülőgépek korában. Egy olyan korban, ahol létezik rádió, TV és repülőgép. Annak idején gyalog vagy hajóval utazott, és milyen sok helyre elvitte az evangéliumot! Mindez azonban ellenünk is tanúskodik!

Nem csak Pál mondja, hogy amikor a Kolossébeliekhez írt levele megszületett, addigra már a világ minden pontján hirdették az evangéliumot, hanem a Jelenések könyvének 14. fejezetében a 6-os versben János a következőket írja: *„És láttam, hogy egy másik angyal repül az ég*

közepén: az örök evangélium volt nála, és hirdette azoknak, akik a földön laknak, minden népnek és törzsnek, minden nyelvnek és nemzetnek;“

A nagy nyomorúság időszakában Isten az ég közepén szálló angyalokat használ majd arra, hogy hirdessék az örök evangéliumot minden népnek és törzsnek, minden nyelvnek és nemzetnek. Vagyis az evangélium egész világon történő hirdetése nem előfeltétele Jézus Krisztus visszatérésének és az egyház elragadtatásának. Nem mondhatjuk azt, hogy ma éjjel az Úr még nem ragadhatja el az egyházat, mert az evangéliumot még nem hirdették a világ minden táján.

Jézus viszont azt mondja, hogy mielőtt eljön a vég, minden nép között hirdetni kell az evangéliumot. Nem állíthatjuk, ennek az érvnek így nincs létjogosultsága. Igen, az evangéliumot hirdetni fogják az egész világon, és így Krisztus próféciája beteljesül, de ez nem szükségszerűen az egyházon keresztül valósul majd meg. Jézus nem azt mondja, hogy az egyháznak kell majd a világ minden táján hirdetni az evangéliumot, hanem egyszerűen csak kijelenti, hogy az evangélium eljut majd minden néphez.

Egyesek úgy gondolják, hogy az az angyal az ég közepén, amelyre a Jelenések 14:6 utal, nem más, mint egy műhold. Ki tudja?! Amikor János látta, hogy valami repül az ég közepén és mindenkinek világszerte hirdeti az evangéliumot, úgy gondolta, egy angyalról van szó. Ma már az amerikai World for Today keresztény rádióadó műholdas rendszer segítségével elérhető az egész világon. Bámulatós, hogy milyen technológiai vívmányaink vannak, nagyszerű lehetőséget biztosítanak számunkra, hogy az evangéliumot eljuttassuk az egész világra.

Jézus így folytatja:

„Akkor testvér a testvérét, apa a gyermekét adja majd halálra, gyermekek támadnak szüleik ellen, és vesztüket okozzák, és mindenki gyűlöl majd titeket az én nevemért; de aki mindvégig kitart, az üdvözül.

Amikor pedig meglátjátok a ,pusztító utálatosságot‘ ott állni, ahol nem volna szabad - aki olvassa, értse meg! - akkor akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe,“

Jézus azért könyörög, hogy mindezt megértsük. Dániel könyvének 9. fejezete utal a pusztító utálatosságra. Ha megnézzük a Jelenések 13-at, a 2 Thessalonika 2-öt, illetve a Dániel 9-et és 12-öt, szerintem az Ige azt mondja, hogy a zsidók egy napon újjáépítik templomukat. Úgy tűnik, hogy az építkezéshez szükséges feltételeket egy nagyon bölcs és ravasz vezető teremti meg. A Dániel 9-ben azt látjuk, hogy szövetségre lép majd Izrael népével, 3.5 év elteltével azonban megszegi a szövetséget és felállítja a pusztító utálatosságot. A Dániel 12-ben azt is olvashatjuk, hogy megszünteti a mindennapi áldozatokat, leállítja azt az áldozati rendszert, amelyet a zsidók addigra ismét bevezetnek. A 2 Thessalonika 2-ben pedig azt olvashatjuk, hogy ez az illető belép Isten templomába, Istennek állítja be magát és megköveteli, hogy Istenként imádják. Sok jelet és csodát tesz, hogyha lehet, még a kiválasztottakat is megtévessze. A Jelenések 13-ban azt olvashatjuk, hogy egy bálványképet készítenek róla, amit azután a templomban helyeznek el, az embereket pedig arra kötelezik, hogy azt imádják. Neki pedig hatalmas lesz arra, hogy elpusztítsa azokat, akik erre nem hajlandóak.

Jézus tehát azt mondja: *„Amikor pedig meglátjátok a ,pusztító utálatosságot“ ott állni, ahol nem volna szabad.“* Azért kapja a ,pusztító utálatosság‘ nevet, mert a nagy nyomorúság ideje alatt lezajló pusztítást ő idézi elő. Az utolsó 3.5 évben Isten ítéletét fogja kiárasztani a földre. Ezeknek az eseményeknek a kiváltó oka az a végső istenkáromló tett lesz, ahogy a

„törvénytíró“, a „kárhozat fia“ bemegy a Szentek Szentjébe, az újjáépített templomba Jeruzsálemben. Ezen a helyen káromolja a menny Istenét, kijelentve magáról, hogy Isten és megköveteli az emberektől, hogy őt istenként imádják. Ez lesz az utolsó csepp a pohárban, ezen a ponton éri el tetőfokát az ember Isten elleni lázadása. Ennek következtében az Úr kiönti haragját a világra, hogy utána létrehozassa új országát, amelyet az igazság, az öröm és a békesség fog jellemezni. Erről beszél Jézus a 14-es versben: *„Amikor pedig meglátjátok a „pusztító utálatosságot” ott állni, ahol nem volna szabad - aki olvassa, értse meg! - akkor akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe,“*

Vegyük észre, hogy itt nem az Egyesült Államokra utal Jézus, mint egyesek feltételezik, és nem is az Ő egyházára. Azt mondja, hogy *„akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe,“*

„aki a ház tetején van, ne szálljon le, és ne menjen be, hogy kihozzon valamit a házából, és aki a mezőn van, ne térjen vissza, hogy a ruháját elhozza.

Jaj a terhes és a szoptató anyáknak azokban a napokban!

Imádkozzatok, hogy ne télen legyen ez, mert azokban a napokban olyan nyomorúság lesz, amilyen az Isten által teremtett világ kezdete óta egészen mostanáig nem volt, és nem is lesz;“

Ebben az időszakban sújtja majd a világot a legnagyobb nyomorúság - akkora, amekkorára korábban nem volt példa. Még Noé özönvizénél is súlyosabb lesz, és szörnyűbb lesz Sodoma és Gomora pusztulásánál. Soha nem látott még a világ ehhez hasonlót. A nukleáris fegyverkezés következtében ma már rendelkezünk olyan fegyverekkel, amelyekkel kiváltható lenne a Jelenések könyvében leírt pusztítás. Azt azonban hozzá kell tennünk, hogy az eljövendő nyomorúságot és pusztulást nem emberi eszközök eredményezik, ugyanis Isten közvetlen ítéleteként jön majd a földre.

Jézus azokat a zsidókat figyelmezteti, akik Jeruzsálemben élnek majd abban az időben, amikor megjelenik a „pusztító utálatosság“. Figyelmezteti őket, hogy meneküljenek a hegyekbe, egy másik evangélium szerint pedig a pusztába. A Jelenések 12-ben János egy asszonyról ír, aki Izrael népét jelképezi, a 14-es versben azt olvassuk: *„de az asszonymak a nagy sas két szárnya adatott, hogy a pusztába repüljön az ő helyére, hogy ott tápláltassék ideig, időig és idő feléig a kígyó elől elrejtve.“* Ez pedig 3.5 évet jelent. A nagy nyomorúság időszakában tehát azok a zsidók, akik komolyan veszik Jézus figyelmeztetését, elmenekülnek abba a pusztába, arra a helyre, amit Isten készített számukra. Isten pedig ott fog gondoskodni róluk 3.5 éven át.

Ézsaiás könyvének 16. fejezetében Isten Moábhhoz, vagyis napjaink Jordániájához szól: *„Nyisd meg kapuidat és fogadd be népemet. Vidd őket el biztonságban Petrába (Szelába). Ez lesz a rejtekük, amíg véget ér a nagy nyomorúság időszaka.“*

Tehát, ha megnézzük Dániel könyvét, az Ézsaiás könyvében, valamint az Újszövetségben található próféciákat és a Jelenések könyvét, és összerakjuk a bennük található információt, abból úgy tűnik, hogy amikor megjelenik a pusztító utálatosság, a zsidók - akik közül mindaddig sokan támogatják ezt a férfit, aki segít nekik újjáépíteni templomukat, és akik eddig Messiásként üdvözölik - szeme hirtelen megnyílik és ráébrednek arra, hogy ez a férfi becsapta őket. Remélhetőleg akkor majd elolvassák Jézus szavait, engedelmeskednek tanácsának és elmenekülnek a pusztába, Petra sziklavárosába. A Jelenések könyvében olvasottak szerint az Antikrisztus egy hadsereget küld majd a nyomukba, a föld azonban megnyílik és elnyeli a hadsereget. Isten pedig megígéri, hogy biztonságban lesznek Petra városában, amíg be nem fejeződik a nagy nyomorúság időszaka. Vegyük észre, mit mond még Jézus:

„Imádkozzatok, hogy ne télen legyen ez,

Máté evangéliumában pedig hozzáteszi, hogy se szombatnapon.

Jaj a terhes és a szoptató anyáknak azokban a napokban!”

Miért? Mert hirtelen kell majd menekülni. Nagyon nehéz helyzet áll majd elő, és várandósan, vagy kisgyermekkel az ember oldalán, sokkal nehezebb a menekülés.

„és ha az Úr nem rövidítené meg azokat a napokat, nem menekülne meg egyetlen halandó sem; a választottakért azonban, akiket Ő kiválasztott, megrövidítette azokat a napokat.”

Jézus itt egy olyan időszakról beszél, amelyben az ember majdnem teljes mértékben elpusztítja az emberiséget. Ha az Úr nem rövidítené meg azokat a napokat, nem menekülne meg senki sem, Isten azonban - azok miatt, akiket kiválasztott - megrövidíti azokat a napokat.

„Ha valaki akkor ezt mondja nektek: Nézd, itt a Krisztus! - vagy: Nézd, ott van! Ne higgyétek! Mert hamis krisztusok és hamis próféták jelennek majd meg, jeleket és csodákat tesznek, hogy ha lehet, megtévezzék a választottakat.”

A jelek és csodák tehát nem mindig származnak Istentől. Bizonyos esetekben arra szolgálnak, hogy egy hamis próféta táborába toborozzák az embereket.

„Ti azonban vigyázzatok: előre megmondtam nektek mindent!”

„Azokban a napokban pedig, ama nyomorúság után, a nap elsötétedik, a hold nem fénylik,”

Itt ugyanarra a napra utal, amelyet Jóel is megprófétált, könyvének 3. fejezetében; Péter pedig az Apostolok Cselekedeteinek 2. fejezetében idézi ezt a részt Jóel próféta könyvéből. A Jelenések könyvében is olvashatunk erről, a hatodik pecsét feltörésénél: *„Azokban a napokban pedig, ama nyomorúság után, a nap elsötétedik, a hold nem fénylik, a csillagok lehullanak az égről, - ez egy meteoritesőre utal - és az egek tartóerői megrendülnek. És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőkön, nagy hatalommal és dicsőséggel;”* Az óriási pusztítást követően, amikor a világ majdnem teljesen elpusztul, Jézus Krisztus visszatér nagy hatalommal és dicsőséggel a felhőkön.

„és akkor elküldi az angyalokat, és összegyűjti választottait a világ négy tájáról, a föld sarkától az ég sarkáig.”

Ez egyébként az Ézsaiás könyvében található próféciákra történő utalás.

„Tanuljátok meg a fügefáról vett példázatot: amikor már zsendül az ága, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár.

Így ti is, amikor meglátjátok, hogy ezek történnek, tudjátok meg, hogy közel van ő, az ajtó előtt. Bizony, mondom néktek, hogy nem múlik el ez a nemzedék, amíg mindez végbe nem megy. Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el.”

Az ószövetségi példázatokban a fügefa Izráel népére utalt. Jeremiás könyvének 24. fejezetében Isten Izráel népét egy tele kosár fügéhez hasonlítja, amely már annyira megromlott, hogy semmit sem ér - csak arra jó, hogy eldobják és elpusztítsák. A Hóseás 9:10-ben Isten ismét Izráel népére utal, mint fügefára. Az Úr ebben az igerészben a következőket mondja: „A

pusztában olyannak találtam Izráelt, mint a szőlőfűrtöt. Őseitekre úgy néztem, mint a fügefafa első termésére.“ A Jóel 1:7-ben pedig Isten így kiált fel azzal a pusztulással kapcsolatban, amely Izráel népét sújtotta: *„Elpusztította szőlőmet, letördelte fügefáimat.”*

Izráelt egyrészt szőlőhöz hasonlítja az Ige a példázatokban, másrészt pedig fügefához. 28-as vers még egyszer: *„Tanuljátok meg a fügefáról vett példázatot: amikor már zsendül az ága, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. Így ti is, amikor meglátjátok, hogy ezek történnek, tudjátok meg, hogy közel van ő, az ajtó előtt.”*

Számos bibliatudós azon a véleményen van, hogy ez az ígerész Izráel népének újjáépülésére utal. Az a nemzedék, amely látja Izráel népének újjáépülését lesz az utolsó nemzedék. Véleményem szerint ennek a magyarázatnak van létjogosultsága. Jézus a következő igeverben kijelenti, hogy az Ő igéje örökre megmarad.

„Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el.”

Egy másik helyen azt olvashatjuk, hogy *„a föld elemei megolvadnak, de az én beszédeim nem múlnak el.”* Isten Igéje örökkévaló.

„Azt a napot viszont, vagy azt az órát senki sem tudja, sem az angyalok az égben, sem a Fiú, hanem csak az Atya.”

Amikor Jézus eljött a földre, saját akaratából bizonyos korlátok közé szorította magát. Isten volt, de mivel emberi testet öltött, nem lehetett mindenütt jelen. Mindig egy meghatározott helyhez volt kötve, ami ugye jellemző az emberi testre. Annak a ténye azonban, hogy emberi testben jött el, egyéb korlátokkal is járt, például azzal, hogy Ő maga sem tudta, mikor jön el ez a nap, amikor mindez bekövetkezik. Jézus azt mondja, hogy nem tudja, mikor tér vissza. *„Azt a napot viszont, vagy azt az órát senki sem tudja, sem az angyalok az égben, sem a Fiú, hanem csak az Atya.”*

Most azonban Jézus már a mennyben van megdicsőült állapotban az Atya mellett. Most már bizonyosan Ő is tudja azt a napot. Amíg azonban emberi testben élt itt a földön, nem tudta. Ez is része volt azoknak a korlátoknak, amelyeket önként magára vállalt azért, hogy emberi testet öltött. Így hát teljes ostobaság bárki részéről is azt állítani, hogy valamiféle különleges isteni kinyilatkoztatásból kifolyólag, vagy éppen annak köszönhetően, hogy különleges módon bepillantást nyert az Igébe, és meg tudja mondani melyik napon és melyik órában tér majd vissza az Úr. Bár az Úr egyértelműen kijelenti, hogy senki sem tudja a napot és az órát, mégis akadnak olyanok, akik váltig állítják, hogy az ő módszerük működik és ez alapján az Igéből igenis meg tudják állapítani napra pontosan, hogy mikor tér vissza Krisztus. Sőt még követőket is szereznek maguknak.

1843-ban, Miller tiszteletes fogta Dániel könyvét és az ott szereplő 2555 napot 2555-t évként értelmezte, mindannak ellenére, hogy az Ige napokról beszél. Számításai alapján azt állította, hogy 1843-ban jön majd el annak az ideje, hogy Isten megtisztítja a világot. A baj csak az, hogy ő nem nézett utána a történelemből, hogy 2555 nap valóban napként értendő, mert pontosan annyi nappal később tisztította meg Makkabeus Júdas a templomot. Így hát ez a prófécia valóban beteljesedett, egyáltalán nem volt létjogosultsága részéről annak a műveletnek, hogy a napokat önkényesen évként értelmezze. Mindenesetre arra ösztönözte követőit, hogy öltsenek fehér palástot és Illinois államban mindannyian vonuljanak egy hegyoldalra. Ott várták, hogy Jézus Krisztus visszatérjen. Teljesen biztosak voltak a dolgukban.

Természetesen a közelmúltban is akadtak olyanok, akik azzal akartak bekerülni az újságokba, hogy megjövendölték Jézus Krisztus visszatérésének idejét. Az embereket pedig fellelkesítették. Egy ember, például, Jézus Krisztus visszatérésének időpontjaként – ha jól emlékszem – 1978-at jelölte meg, mégpedig április 1-jét. Kalifornia államban is, Tucson városában, akadtegy illető, aki szintén napra pontosan meghatározta Jézus Krisztus eljövetelét; mindannak ellenére, hogy Jézus világosan megmondta: senki sem tudja a napot, vagy az órát. Akkor hát mit tegyünk? - tehetnénk fel a kérdést. Jézus így folytatja:

„Vigyázzatok, legyetek ébren, mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő!”

Mivel tehát az Úr bármikor visszajöhet értünk, a legjobb tanács az, hogy legyünk éberek és imádkozzunk. Álljunk készen, mert nem tudhatjuk, hogy mikor lesz itt az ideje.

„ Ahogy az idegenbe készülő ember, amikor elhagyta házát, átadta szolgáinak a hatalmat, és kiadta mindenkinek a maga munkáját, az ajtóőrnek is megparancsolta, hogy vigyázzon. Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, mikor jön meg a ház ura; lehet este vagy éjfélkor, kakasszókor vagy reggel: nehogy, amikor hirtelen megjön, alva találjon benneteket! Amit pedig nektek mondok, azt mindenkinek mondom: Vigyázzatok!”

Jézus ugyanezt mondja nekünk is: Legyünk éberek, álljunk készen, mert nem tudjuk, mikor jön el értünk. Lehet, hogy este; lehet, hogy éjfélkor; lehet, hogy kora hajnalban. Mivel nem tudjuk - legyünk éberek!